

Kis magyar családtörténet

A Heimann Családi Birtok kötődése Szekszárdhoz nemcsak történelmi örökségünk, de a munkánkat meghatározó, immár 250 éves jelenlét. Családunk szekszárdi történetét 1758-tól számoljuk: ez az első ismert, írott emlékünkhöz a városban.

A török hódoltságot követően, a 18. században királyi kezdeményekkel csábították a megcsappant népességű vidékre a telepeseket. Bár a térség római korig, sőt a keltákig visszanyúló szőlőtermelése még az oszmán uralom alatt új erőre kapott, a török visszavonulását követően visszaszorult. A betelepülő svábok újratelepítették az elhagyott domboldalakat és munkálkodásuknak köszönhetően újra fellendült a kereskedelem is.

Családunk ősapja, a Fekete-erdő környékéről származó Michael Haiman (született 1728) a kor fejlett áruterelő borkultúrájának ismeretével érkezett, és itt vette feleségül Elizabeth Markus-t 1758-ban. Múltak az évek, és a család végezte dolgát. Mathias (sz. 1848) fia, Ferenc (sz. 1875) a bor ausztriai exportálásával bővítette a családi vállalkozást.

Három unokája közül a legidősebb, Ferenc, a nagyapám (sz. 1901) a családi borászat irányítója lett. A szépen fejlődő pincészet lendületét aztán

előbb a világválság, majd a katonai behívó törte meg. A II. Világháborúból hazatérve betegsége miatt fiának, Ferencnek (sz. 1930) adta át a birtok igazgatásával járó felelősséget. Édesapám nagyanyámmal, Pollermann Erzsébettel (sz. 1902) felügyelte a gazdaságot, kezeik nyomán a család

termékeny földekkel, szép állatokkal és jó borokkal gazdagodott. Édesanyám, Budai Rozália (Rózsi mama, sz. 1934) apja, Mátyás (sz. 1905) Szekszárd egyik ismert, elismert borásza, borkereskedője, a Pinceszövetkezet egyik alapítója volt.

Édesapám nevéhez fűződik a szekszárdi tsz. háztáji szőlők kialakítása, az első nagyüzemi kordonos telepítések, az Aliscavin néven létrehívott borászati közös vállalat. Bátyám, Ferenc (sz. 1955) a borászatból a pincék építését választotta, és az ezredfordulóra Magyarország legismertebb pinceépítő vállalkozásává nőtte ki magát. Munkája során nemcsak Szekszárdon, de Villány, Eger, a Balaton-felvidék, sőt a szomszédos országok számos borászatának pincéje az ő keze nyomát dicséri.

Jómagam, Zoltán (sz. 1959) feleségemmel Ágnessel 1990-ben vállaltuk fel a családi borászat újjáélesztését. Ránk várt a Heimann Családi Birtok teljes kiépítése és működtetése. Az elmúlt másfél évtized alatt a 0,6 ha-os kis háztáji gazdaságunk 20 hektáros borászattá nőtte ki magát.

Én lennék a stratégia, Ági a rend őre. Jól kiegészítjük egymást. Fiaink közül Gábor (sz. 1990) Münchenben készül orvosnak, szabadidejében vesz részt a borászat életében.

Zoltán (sz. 1987) borásznak készül, 2010-ben végez Geisenheimben, és jó céhlegény módjára még pár évet a világ borászatait járja majd, hogy aztán átvegye az irányítást.

A családtagok jellemzésére olyan barátainkat kértük fel, akik jól ismernek minket és jobban bánnak a szavakkal, mint mi. Talán hitelesebb is így, hogy nem mi beszélünk magunkról.

Heimann Ági (sz. Kelemen Ágnes)

"Hol születik a jó bor? A borászok azt mondják, a szőlőben. Én azt mondom, két ember szemében, szívében, fejében, kapcsolatában. Mindig szerettem a Heimann-borokat, de volt egy pillanat, amikor felkaptam a fejemet és azt mondtam: „Aha”. Valami történt. Fényesebb, puhább, melegebb, gyümölcsösebb, szerethetőbb lett a palackok tartalma.

A hozamkorlátozás, a jól megválasztott klón nem minden. Az ember a minden. A másik ember. Ágnes asszony nélkül ma már nem működne ilyen jól a Heimann-motor. Irányít, hűt, metsz, csömöszöl, dönt, szervez, kóstol. Birokra kel a bürokráciával, fogcsikorgatva adminisztrál. Lefogadom, ha rajta múlna, a borászszférát megfojtani igyekvő paragrafusdzsungelt pompás kertté varázsolná.

Közben a szeme mindig mosolyog. Akkor is, amikor a homloka nem."

Kling József, borról író, Gusto Magazin

Egyéb tevékenységei:

Pannónia Női Borrend - alapító tag

Szekszárdi Borászok Céhe - rendes tag

Heimann Zoltán

"Ettem és ittam vele együtt, így tudván tudom: komoly, megbízható ember. Ha ilyen volna a magyar konzervativizmus, mint amit ő képvisel vagy jelenít meg (számomra), akkor arany életünk volna.

Ezek szerint a magyar polgár derűs alkatú, nagy étkű, jó ízeleőbimbójú, szorgalmas férfi vagy nő, aki ért ahhoz, amit csinál, és szereti is azt. Ismeri a mátt, vagyis modern, és fontos neki a tegnapi ismerete, vagyis a hagyomány. Fontos neki a család, a szülők, mindent nekik köszönhet (én meg egy zseniális körömpörköltet), a felesége, vagyis a szerelem, a gyerekei, vagyis a szeretet, a felelősség és a jövő, és fontos neki a közösség, amelyben él. És ezért mindent állandóan dolgozik. Dolgos népség.

Hát a végére tényleg himnusz lett; ezt azért túlzásnak tartom. Azt meg szerencsémnek, hogy e himnusz tárgyát ismerhetem, időnként ehetem, ihatom vele, így tudván tudom – de itt már egyszer voltunk."

Esterházy Péter

Egyéb tevékenységei:

Vindependent - alapító tag

Pannon Bormíves Céh - alapító tag

Szekszárdi Borvidék Hegyközségi Tanácsa - elnök

Pannonhalmi Apátsági Pincészet - felügyelőbizottsági tag

ifj. Heimann Zoltán

"NAGYÍGÉRET

Névelővel, különírva teátrális, így meg indiános, de igaz!

Az, hogy hosszú ideje Észanya kezét csodák hagyják el, (nyugi, tenemott) igencsak magasra köttetik veled a gatyát a puccos fenekedre. Igazak bölcs barátom intó szavai: „Ha a fiú nem lesz több apjánál, kár volt érte megoldani a gatyaszárát.”

Bár a Szeplőtelen, Tökéletes bort csak maga az Isten képes készíteni, de valami miatt régóta vár ezzel, szeretném hinni, hogy RÁD!

Bajtársad,
Bussay Laci, borász"

Egyéb tevékenységei:

Junibor - alapító tag

Vereinigung Ehemaliger Geisenheimer - rendes tag

Heimann Gábor

"I cherish the opportunity I have had to get to know Gabor since our first encounter so many years ago. To know Gabor is to remember the potential of one's own youth, but with a security in knowing that this potential will be realized. This is a young man with insatiable curiosity and the rare drive it takes to attempt its fulfillment. Its almost as if he lives his life in a race against time - for that seems to be his only limit. In which case, this leaves me with only one wish: *Godspeed my friend!*"

"Ha egy szóval kéne jellemeznem, a korlátlan jutna elsőnek eszembe. De mégsem fejezi ki ez a szó igazán, hogy mennyire, és mi mindenre képes ez a kiteljesedésnek indult legény. Legyen az a (nép)táncparkett, hangszer, egyetemi pad, elmélyült írás, vagy éppen csak egy kis baráti filozofálás, tehetsége imponáló. Kőkemény alapjai tükrözik az anyai szív és apai ész egyensúlyát, csendes szerénységet és magabiztos megjelenést ötvözve. Egy biztos: amiben örömet leli majd, ott csak maga szabja a határt.

Kíváncsian várjuk milyen új dimenziókat nyit majd meg a család, a barátok, és a világ előtt, a szőlőtőkétől távol is!"

Jared Schrieber és Cseresnyés Réka, barátaink

id. Heimann Ferenc

"Minden időben egy fejjel magaslott ki kortársai közül Heimann Ferenc. És milyen fejjel! Boltozatos koponyája, világító tekintete a csoportképekről is messzire kilátszik. A gondolkodás fegyelmét - háborús sebesültként megvakult - mégis mindent pontosan látó-irányító nagyapjától és indulatait a családért való örökös küzdelembe fordító édesanyjától tanulta. A semmiből való újrakezdés képességét a gazdasági válság, a háború utáni szegénység, a TSZ szervezések nyomorából.

S a tanulásról nem tud lemondani azóta sem. Gyermekkorától mindig és minden érdekli, ami szűkebb és tágabb környezetében történik. A gazdálkodást soha nem csak a saját földjén, a város szántóján, legelőjén, szőleijében, a közös szövetkezeti földeken, de az országban, a hazában,

a természet egészében gondolja el. Közösségi felelősségtudata és szerzett tapasztalata emelte olyan parasztfejedelemmé, aki soha nem félt a döntésektől, mindig vállalta azok következményeit, s a közéletben sem a magánérdek, de az emberi szó, az eredendő, őseitől örökölt erkölcs mozgatta.

Gondolatai, szavai ma is nyomdakészek, egyszerűek, tiszták, pontosak, szépek, nem lehet nem figyelni rájuk. Ne adja az Isten, hogy valaki nyeglén magára rántsa indulatait, kezét kelljen emelnie bárkire! Mert egyébként meleg tenyerét ma is az egész világra tudja ráborítani."

Antall István, Magyar Rádió

Rózsika mama (sz. Budai Rozália)

Rózsika olyan férfit kapott, olyan nézte ki magának, olyan választotta, aki mellett soha nem fogynak, csak szaporodnak a feladatok, de akivel össze kell, össze érdemes életre-halálra kapaszkodni, aki az értelmes munka mellé a figyelmet, a melegséget, az értő szeretetet, az idővel nem sápadó szerelmet is magadja. És Rózsika nemcsak a férfit választotta, de vele a szűkebb és tágabb családot, a gyerekek örömét, a fiúk sorsát, az ő családjuk gondját, az unokák sikereit, a város, a gazdaság közösségét, a közszereplés feladatait, az élet nagy kalandját, amely a tűzhely előtti néhány négyzetmétert világra nyitott kilátóvá teszi.

Rózsikának gondja van mindenre, és mindenkire, s úgy van gondja, hogy gondjait befelé fordítva viseli, nem terhelne vele senki mást, s mintha soha nem lenne neki elég, még a másét is hallgatja, vállalja, viszi. Úgy okos asszony ő, hogy minden lányos érzékenysége, nyitottsága megmarad, kakaspörköltjét, káros tejfölös kenyérlángosát emlegetik a szerencsések, akik kóstolhatták. Otthonteremtő képességét nem tudta kikezdeni a kertek újraszabdalása, a város, a szőlők, a környezet örökös átalakulása sem.

Rózsika maga az állandóság, a megbízhatóság, a világot kibillentő biztos pont, akihez viszonyítani érdemes, akihez viszonyítanunk kell. Kristálytisza, mint a pohár amit elénk tesz, s amibe a bort tölti. Anyja azoknak is akik csak egy időre tévednek be konyhájába."

Antall István, Magyar Rádió

Heimann Ferenc, pinceépítő mester

"2001 nyarán a Balatonfelvidéken arra lettem figyelmes, hogy rengeteg ember nyüzsög egy nagy gödörben, és – mintha a középkorban lennénk – ramonád (zsaluzat) nélkül kupolaboltozatot raknak. Én mint műemlékes építész persze tudtam, mit csinálhat itt ez a sok ember. Ezeket lerajzolni viszonylag könnyű, de megépíteni...?"

Bemutakoztam. Ez a kézfogás egy azóta tartó, nemcsak munkatársi, de szoros baráti kötelékké erősödött. Együttműködésünket sok szép épület őrzi. A csopaki Szent Donát borházzal Veszprém megye Év háza fődíjat nyertünk. Heimann Ferencsel öröm együtt dolgozni.

A szakmai igényesség mellett ritkaságszámba megy csapatában a rend és a fegyelem, a végzendő munka szeretete. Emellett nagyon fontos dolog, a táj, a vidék, áttételesen a haza szeretete. Ezen a ponton is egymásra találtunk.

Mindketten érezzük, hogy jó helyre születtünk, és a Jóistentől kapott tehetségünk kötelez bennünket arra, hogy sokat pusztított országunk megmaradt emlékeit, hagyományait féltett kincsként őrizzük, és az általunk megálmodott, és megvalósított új épületekkel méltóak legyünk eleinkhez.

És még egy nagyon fontos dolog: mindezt derűsen, sok humorral, jókedvvel végezzük, ami a mi szakmánkban bizony ritkaság..."

Szűcs Endre, építészmérnök

Elérhetőség:

www.fermann.hu

+3620 9567 813